

Gheorghe-Gavrilă COPIL

BASARABIA

DIN CAPITALA ROMÂNIEI,
SE SFIDEAZĂ ISTORIA
ROMÂNILOR

Activitea unificatoare de țară însănătoșește și fortifică sufletul fiecărui român și ne solidarizează în bine.

Mihai Viteazu nu a cerut voie imperiilor pentru a unifica pe toți românii într-un singur stat. Și a reușit. Flacăra vie pe altarul Neamului.

Românii nu au cerut voie imperiilor nici în 1859 și au reușit, două din marile provincii românești, sub Al. I. Cuza, constituind o singură țară.

În 1918 nu s-a cerut voie imperiilor și s-a unit cu țara și Ardealul.

Istoria românilor ne adeverește că românii au pus imperiile asupra faptului împlinit, acestea recunoscând România Mică, apoi România Mare. România Mare, din 1918, însemna pur și simplu România, cu toți românii uniți într-o singură țară, pe pământul lor strămoșesc, de aceea sintagma România Mare a fost din ce în ce mai puțin folosită, până în 1940, când URSS cotopește Basarabia, nordul Bucovinei și Ținutul Herța. Din acel an cuvintele România Mare se reactivează de la sine.

De ce unii par a ocoli cuvintele România Mare? Sunt doar pentru a desemna a doua etapă, finală, a unificării, din 1918, prima fiind cea din 1859? Dar oficialii de după Decembrie 1989? Au ocolit și ocolesc aceste cuvinte sfidând astfel istoria românilor. Pentru că azi România Mare înseamnă revenirea nordului Bucovinei, a Ținutului Herța și a întregii Basarabii, acasă, în România. Guvernarea din România, din 1990, când Unirea cu Chișinăul era aproape un act împlinit, s-au opus Reîntregirii României. Documentația nu lasă loc nici unei îndoieli. Azi își motivează împotrivirea de atunci, prin faptul că Occidentul Europei și imperiul sovietic le-au șoptit să nu dea curs Unirii.

Un lucru se poate constata, Moscova bătuse în retragere, dar în fața împotrivirii la Unire venită de la București, nu a mai fost gata să renunțe la R. Moldova. E vorba de complexul guvernanților de la București, din România, de slugărnice față de Moscova și de lipsa oricărei aderențe la istoria românilor. Din nefericire, aceiași, invocă și azi, în contextul evenimentelor de la Chișinău, șoaptele de dinafara României, ignorând și acum istoria românilor. La Chișinău poporul român suferă la propriu crucificarea (*vezi foto. n.r.*), dovadă clară că nu există decît o singură cale, împreună cu noi, românii din România, în Uniunea Europeană!

Unirea R. Moldova cu România va veni cu rapiditate, în ceasul cel bun, când opoziția va avea majoritatea în Parlamentul de la Chișinău și va vota Unirea necondiționată cu România, fără să ceară acordul unor forțe externe. Iar Unirea va fi recunoscută pe plan internațional și coșmarul românilor din R. Moldova va înceta. Politicienii la care am făcut referire sunt atât de moscovizați, încât sunt total surzi-cu bună știință-la unele semnale de la Moscova, cum că Unirea R. Moldova cu România ar fi posibilă, dar fără Transnistria. Acești politicieni, străini de istoria românilor, prin surzenia lor voită, sunt pregătiți astfel să cedeze Tighina (Benderul), fapt ușor de dovedit chiar prin tăcerea lor, în legătură cu acest oraș din Basarabia propriu zisă, de la apus de Nistru, respectiv din R. Moldova. Tighina este un cap de pod, pe malul românesc, basarabean, al Nistrului, în R. Moldova, cap de pod impus abuziv de Moscova, din interes militar, ca o amenințare la adresa Chișinăului, cap de pod între Transnistria, respectiv între Tirasopol, orașul din Transnistria, controlat în întregime de Moscova și R. Moldova. Transnistria, peste Nistru, adică la răsărit de Nistru.

Nu există nici cel mai mic pericol din partea Moscovei, dacă românii vor începe o campanie diplomatică și personală intensă, pe toate meridianele, pentru retragerea Moscovei din Tighina și restituirea acestui oraș R. Moldovei. Ar fi vremea să dovedim că trăim în democrație, apărând, prin cuvânt, adevărul!

Gheorghe-Gavrilă COPIL
aprilie 2009